

Johannes' första bref.

1 Kapitlet.

De troendes gemenskap med hvarandra, samt med Fadren och hans Son.

Det som var från begynnelsen, det som vi hafva hört, det som vi hafva sett med våra ögon, det som vi beskådade och våra händer vidrörde, *nämli-*gen om lifvets Ord —

Jh. 1: 1, 14; Lk. 1: 2; 24: 39;

2 Pet. 1: 16.

2 och Lifvet uppenbarades, och vi hafva sett och betyga och förkunna för eder det eviga Lifvet, som var hos Fadren och uppenbarades för oss —

Jh. 1: 2; Rom. 16: 26; Kol. 1: 26;

2 Tim. 1: 10; Tit. 2: 11.

3 det som vi hafva sett och hört, det förkunna vi ock för eder, på det att äfven I mån hafva gemenskap med oss; och

vår gemenskap är med Fadren och med hans Son, Jesus Kristus. Jh. 17: 21; 1 Kor. 1: 9.

4 Och detta skrifva vi till eder, på det att eder glädje må blifva fullkomnad.

2 Jh. v. 12; Jh. 15: 11; 17: 13.

5 Och detta är det budskap, som vi hafva hört af honom och åter förkunna för eder: Gud är ett ljus, och intet mörker är i honom.

Jh. 1: 9; 8: 12; 9: 5; 12: 35, 36.

6 Om vi säga, att vi hafva gemenskap med honom, och *dock* vandra i mörkret, så ljuga vi och göra icke sanningen.

1 Jh. 2: 4.

7 Men om vi vandra i ljuset, såsom han är i ljuset, så hafva vi gemenskap med hvarandra, och Jesu Kristi, hans

* Eller: i vår Herre och Frälsare Jesu Kristi nåd och kunskap.

Sons, blod renar oss från all synd. Ebr. 9: 12;

1 Pet. 1: 19; Upp. 1: 5.

8 Om vi säga, att vi icke hafva synd, så bedraga vi oss själva, och sanningen är icke i oss. 1 Kon. 8: 46; 2 Kr. 6: 36; Ords. 20: 9; Pred. 7: 21; Jak. 3: 2.

9 Om vi bekänna våra synder, är han trofast och rättfärdig, så att han förlåter oss synderna och renar oss från all orättfärdighet.

Ps. 32: 5; Ords. 28: 13.

10 Om vi säga, att vi icke hafva syndat, så göra vi honom till lögnare, och hans ord är icke i oss.

2 Kapitlet.

Kristus är vår förespråkare hos Fadren. Den, som känner Kristus, håller hans bud.

Mina små barn, detta skrifer jag till eder, på det att I icke mån synda. Och om någon syndar, så hafva vi en förespråkare hos Fadren, Jesus Kristus, som är rättfärdig. Rom. 3: 25; 8: 34; 1 Tim. 2: 5; Ebr. 7: 24, 25; 9: 24.

2 Och han är en försoning för våra synder; men icke allenast för våra, utan ock för hela världens. Jh. 4: 42; 2 Kor. 5: 18; Kol. 1: 20; 1 Jh. 4: 10, 14.

3 Och däraf veta vi, att vi hafva lärt känna honom, om vi bevara hans bud.

4 Den som säger: Jag har lärt känna honom, och icke bevarar hans bud, han är en

lögnare, och sanningen är icke i honom. 1 Jh. 1: 6; 4: 20.

5 Men den som bevarar hans ord, i honom är sannerligen Guds kärlek* fullkomnad. Här-af veta vi, att vi äro i honom. Jh. 13: 35; 14: 21, 23; 1 Jh. 4: 12, 13.

6 Den, som säger sig förblifva i honom, bör ock själf vandra så, som han vandrade. Mt. 11: 29; Jh. 15: 4, 5; Fil. 2: 5; 1 Pet. 2: 21.

7 *Mina* älskade, icke ett nytt bud skrifer jag till eder, utan ett gammalt bud, som I haden från begynnelsen; det gamla budet är det ord, som I hörden.

1 Jh. 3: 11; 2 Jh. v. 5.

8 Åter skrifer jag till eder ett nytt bud. Detta är sant i honom och i eder; ty mörkret förgår, och det sanna ljuset lyser redan: Jh. 13: 34; 15: 12; Jh. 1: 9; 8: 12; Rom. 13: 12.

9 Den som säger sig vara i ljuset och hatar sin broder, han är ännu i mörkret. 1 Kor. 13: 2; 2 Pet. 1: 9; 1 Jh. 3: 14, 15.

10 Den som älskar sin broder, han förblifver i ljuset, och ingen anstöt är i honom. Jh. 12: 35; 11: 9, 10; 2 Pet. 1: 10.

11 Men den som hatar sin broder, han är i mörkret och vandrar i mörkret och vet icke, hvart han bortgår; ty mörkret har förblindat hans ögon.

12 Jag skrifer till eder, *mina* små barn; ty synderna äro, eder förlåtna för hans namns skull. Lk. 24: 47; Ag. 4: 12; 10: 43; 13: 38.

13 Jag skrifer till eder, I

* Eller: kärleken till Gud.

fäder; ty I hafven lärt känna honom, som är från begynnelsen. Jag skrifver till eder, I ynglingar; ty I hafven besegrat den onde.

14 Jag har skrifvit till eder, I små barn; ty I hafven lärt känna Fadren. Jag har skrifvit till eder, I fäder; ty I hafven lärt känna honom, som är från begynnelsen. Jag har skrifvit till eder, I ynglingar; ty I ären starka, och Guds ord förblifver i eder, och I hafven besegrat den onde. Ef. 6: 10.

15 Älsken icke världen, icke heller de ting, som äro i världen. Om någon älskar världen, så är icke Fadrens kärlek* i honom.

Rom. 12: 2; Gal. 1: 10; Jak. 4: 4.

16 Ty allt det som är i världen, köttets begärelse och ögonens begärelse och lefvernets högfärd, det är icke af Fadren, utan det är af världen.

17 Och världen förgås och hennes begärelse; men den som gör Guds vilja, han förblifver till evig tid.

Ps. 90: 10; Es. 40: 6; 1 Kor. 7: 31;

1 Pet. 1: 24; Jak. 1: 10.

18 *Kära* barn, den yttersta tiden är inne. Och såsom I hafven hört, att antikrist kommer, så hafva ock nu många antikrister uppstått; hvaraf vi veta, att den yttersta tiden är inne.

Mt. 24: 24; Ag. 20: 29;
2 Tess. 2: 3.

19 De utgingo från oss, men voro icke af oss; ty om de

hade varit af oss, så skulle de ju hafva förblifvit bland oss; men *det skeddde*, på det att de skulle blifva uppenbara, att icke alla äro af oss.

Ps. 41: 10; Ag. 20: 30; 1 Kor. 11: 19.

20 Och I hafven smörjelse af den Helige och veten allt. Ps. 45: 3; 133: 2; Jh. 14: 26. Febr. 1: 9.

21 Jag har icke skrifvit till eder, emedan I icke veten sanningen, utan emedan I veten den, och emedan ingen lögn är af sanningen.

22 Hvem är lögnaren, om icke den, som nekar, att Jesus är Kristus? Denne är antikrist, han som förnekar Fadren och Sonen. 1 Jh. 4: 3; 2 Jh. v. 7.

23 Hvar och en, som förnekar Sonen, har icke heller Fadren; den som bekänner Sonen, han har ock Fadren.

Lk. 12: 9; Jh. 15: 23; 2 Tim. 2: 12;
1 Jh. 4: 15.

24 Hvad I hörden från begynnelsen, det förblifve i eder. Om det, som I hörden från begynnelsen, förblifver i eder, så skolen ock I förblifva i Sonen och i Fadren.

25 Och detta är det löfte, som han lofvade oss, det eviga lifvet.

26 Detta har jag skrifvit till eder om dem, som förvilla eder.

27 Och den smörjelse, som I fingen från honom, förblifver i eder, och I hafven icke behof, att någon lär eder, utan såsom hans smörjelse lär eder om allt, så är det ock sant

* Eller: kärleken till Fadren.

och icke lögn; och såsom han lärde eder, så förblifven i honom.*

Jer. 31: 33, 34;
Jh. 14: 26; 16: 13; Ebr. 8: 10, 11.

28 Och nu, *mina små*-barn, förblifven i honom, på det att, när han blir uppenbarad, vi må hafva frimodighet och icke med skam blifva bortvisade från honom vid hans tillkom-melse.

Mk. 8: 38; 1 Jh. 3: 2.

29 Om I veten, att han är rättfärdig, så veten, att ock hvar och en, som gör rättfärdigheten, är född af honom.

Ps. 99: 4; 1 Jh. 3: 7, 10.

3 Kapitlet.

Aposteln påminner om Guds kärlek, samt uppgifver kännetecknen på Guds barn och djävulens barn.

Den, hurudan kärlek Fadren **D** har gifvit oss, på det att vi må kallas Guds barn, hvilket vi ock äro. Fördenskull känner världen oss icke, emedan hon icke känner honom.

Jh. 1: 12; 16: 3; 17: 25.

2 *Mina* älskade, vi äro nu Guds barn, och det är ännu icke uppenbaradt, hvad vi skola blifva; men vi veta, att när han har blifvit uppenbarad**, skola vi vara lika honom, emedan vi skola se honom, såsom han är.

Es. 56: 5; Rom. 8: 15;
2 Pet. 1: 4; Rom. 8: 18, 19; 1 Kor. 15: 49;
2 Kor. 4: 17; Fil. 3: 21; Kol. 3: 4;
1 Kor. 13: 12; 2 Kor. 5: 7.

3 Och hvar och en, som har

detta hopp till honom, renar sig, såsom han*** är ren.

Ag. 15: 9; 2 Kor. 7: 1.

4 Hvar och en som gör synden, han gör ock lagöfverträdelsen; och synden är lagöfverträdelsen.

1 Jh. 5: 17.

5 Och I veten, att han uppenbarades, på det att han skulle borttaga våra synder; och synd är icke i honom.

Es. 53: 4; 1 Tim. 1: 15; Es. 53: 9;
2 Kor. 5: 21; 1 Pet. 2: 22, 24.

6 Hvar och en, som förblifver i honom, syndar icke; hvar och en, som syndar, har icke sett honom, ej heller lärt känna honom.

1 Jh. 2: 4; 4: 8, 16;
3 Jh. v. 11.

7 *Mina* små barn, låten ingen förvilla eder; den, som gör rättfärdigheten, är rättfärdig, såsom han är rättfärdig.

1 Jh. 2: 29.

8 Den, som gör synden, är af djävulen; ty djävulen har syndat från begynnelsen. Fördenskull uppenbarades Guds Son, att han skulle nedslå djävulens gärningar.

Ps. 68: 22; Jh. 8: 44.

9 Hvar och en, som är född af Gud, gör icke synd, emedan hans säd förblifver i honom; och han kan icke synda, emedan han är född af Gud.

1 Pet. 1: 23; 1 Jh. 5: 18.

10 Därpå äro Guds barn och djävulens barn uppenbara: Hvar och en, som icke gör rättfärdighet, är icke af

* Eller: och såsom den lärde eder, så förblifven i den.

** Eller: när det har blifvit uppenbaradt.

*** Kristus.

Gud, och icke heller den, som icke älskar sin broder.

1 Jh. 4: 8, 16.

11 Ty detta är det budskap, som I hafven hört från begynnelsen, att vi skola älska hvarandra; Jh. 13: 34; 15: 12;

1 Tess. 4: 9; 1 Jh. 2: 7, 8.

12 och icke göra såsom Kain, som var af den onde och mördade sin broder. Och hvarför mördade han honom? Jo, därför att hans gärningar voro onda, men hans broders rättfärdiga. 1 Mos. 4: 8; Ebr. 11: 4.

13 Förundren eder icke, bröder, om världen hatar eder.

Jh. 15: 18, 19; 17: 14.

14 Vi veta, att vi hafva öfvergått från döden till lifvet, emedan vi älska bröderna. Den, som icke älskar, förblifver i döden.

3 Mos. 19: 17, 18; 1 Jh. 2: 9—11.

15 Hvar och en, som hatar sin broder, är en mandräpare, och I veten, att ingen mandräpare har evigt lif förblifvande i sig.

Mt. 5: 21, 22; Gal. 5: 21.

16 Där af hafva vi lärt känna kärleken, att han utgaf sitt lif för oss; äfven vi böra utgifva vårt lif för bröderna.

Jh. 3: 16; 15: 13; Rom. 5: 8;

Ef. 5: 2, 25; 1 Jh. 4: 9.

17 Men hvilken som har *dena* världens goda och ser sin broder vara nödställd och tillsluter sitt hjärta för honom, huru förblifver Guds kärlek i honom? 5 Mos. 15: 7;

Lk. 3: 11; 1 Jh. 4: 20; 5: 1.

18 *Mina* små barn, låtom oss icke älska med ord eller med tungan, utan i gärning och sanning. Jak. 2: 15, 16.

19 Och där af skola vi veta, att vi äro af sanningen, och skola lugna* våra hjärtan inför honom *därmed*,

20 att om än vårt hjärta anklagar oss, Gud är större än vårt hjärta och känner allting.

21 *Mina* älskade, om vårt hjärta icke anklagar oss, så hafva vi frimodighet inför Gud,

22 och hvadhelst vi bedja, få vi af honom, emedan vi bevara hans bud** och göra det, som är behagligt inför honom.

Ps. 10: 17; 34: 16, 18; 145: 18; Ords. 15: 29; 28: 9; Mk. 11: 24; Jak. 1: 5.

23 Och detta är hans bud**, att vi skola tro på hans Sons, Jesu Kristi, namn och älska hvarandra, enligt det bud, som han gaf oss.

Jh. 6: 29; 17: 3; 3 Mos. 19: 18;

Mt. 22: 39; 16f. 5: 2; 1 Pet. 4: 8.

24 Och den, som bevarar hans bud**, förblifver i honom, och han i honom; och där af veta vi, att han förblifver i oss, af Anden, som han gaf oss. Jh. 13: 34; 14: 23; 15: 10;

Rom. 8: 9; 1 Jh. 4: 12, 13, 15.

4 Kapitlet.

Aposteln förmanar de troende att pröfva andarna; förmanar till kärlek.

Mina älskade, tron icke hvar och en ande, utan pröfven andarna, om de äro af Gud;

* Egentl.: öfvertyga.

** Det grekiska ordet står i 22 och 21 verserna i flertal, men i 23 i ental.

ty många falska profeter hafva utgått i världen.

1 Kon. 22: 22; Jer. 29: 8; Mt. 7: 15, 16; 24: 4, 5, 24; Ag. 20: 28, 29; Rom 16: 17; Ef. 5: 6; 1 Tess. 5: 21; 2 Pet. 2: 1, 2; 2 Jh. v. 7; Upp. 2: 2.

2 Däråf kännen I Guds Ande: Hvar och en ande som bekänner Jesus vara den i köttet komne Kristus, han är af Gud; Job 12: 11; 1 Jh. 4: 1; 5: 1.

3 och hvar och en ande som icke bekänner Jesus [vara den i köttet komne Kristus], han är icke af Gud; och detta är antikrists *ande*, om hvilken I hafven hört, att han kommer, och han är nu redan i världen.

2 Tess. 2: 3, 8; 1 Jh. 2: 18, 22.

4 *Mina* små barn, I ären af Gud och hafven besegrat dem; ty den, som är i eder, är större än den, som är i världen.

5 De äro af världen; fördens skull tala de af världen, och världen hör dem.

Jh. 3: 31; 15: 19.

6 Vi äro af Gud. Den, som känner Gud, hör oss; den, som icke är af Gud, hör oss icke; häråf känna vi sanningens Ande och villfarelsens ande.

Jh. 8: 47; 10: 27.

7 *Mina* älskade, låtom oss älska hvarandra; ty kärleken är af Gud, och hvar och en, som älskar, är född af Gud och känner Gud.

8 Den, som icke älskar, känner icke Gud, ty Gud är kärlek.

1 Jh. 2: 4; 3: 6.

9 Däruti uppenbarades Guds kärlek till oss, att Gud har sändt

sin enfödde Son i världen, på det att vi må lefva genom honom. Jh. 3: 16; Rom. 5: 8; 8: 32; 1 Jh. 3: 16.

10 Däruti består kärleken, icke att vi älskade Gud, utan att han älskade oss och sände sin Son till en försoning för våra synder. Jh. 15: 16; Rom. 3: 24, 25; 5: 8, 10; 2 Kor. 5: 19.

11 *Mina* älskade, om Gud så älskade oss, så böra ock vi älska hvarandra.

Mt. 18: 33; Jh. 15: 12, 13.

12 Ingen har någonsin sett Gud. Om vi älska hvarandra, så förblifver Gud i oss, och hans kärlek* är fullkomnad i oss.

2 Mos. 33: 20; 5 Mos. 4: 12; Jh. 1: 18; 1 Tim. 1: 17; 6: 16; 1 Jh. 2: 5.

13 Däråf veta vi, att vi förblifva i honom, och han i oss: att han har gifvit oss af sin Ande.

Jh. 14: 20; 1 Jh. 3: 24.

14 Och vi hafva sett och vittna, att Fadren har sändt Sonen till att vara världens Frälsare.

Jh. 1: 14; 1 Jh. 1: 1; Jh. 3: 17; 12: 47.

15 Den som bekänner, att Jesus är Guds Son, i honom förblifver Gud, och han i Gud.

Jh. 17: 21; 1 Jh. 3: 24.

16 Och vi hafva lärt känna och trott den kärlek, som Gud har till oss. Gud är kärlek, och den, som förblifver i kärleken, förblifver i Gud, och Gud förblifver i honom.

17 Däruti har kärleken blifvit fullkomnad hos oss, på det att vi må hafva frimodighet på domens dag; emedan, så-

* Eller: kärleken till honom.

som han* är, så äro ock vi i denna värld. Lk. 6: 37; Jak. 2: 13.

18 Frukthan är icke i kärleken, utan den fullkomliga kärleken utdrifver fruktan; ty fruktan har pina med sig; men den, som fruktar, är icke fullkomnad i kärleken.

19 Vi älska [honom], emedan han först älskade oss.**

20 Om någon säger: Jag älskar Gud, och hatar sin broder, så är han en lögnare. Ty den som icke älskar sin broder, som han har sett, huru kan han älska Gud, som han icke har sett? 1 Jh. 2: 4; 3: 17.

21 Och detta bud hafva vi af honom, att den, som älskar Gud, skall ock älska sin broder. 3 Mos. 19: 18; Mt. 22: 37, 39; Jh. 13: 34; 15: 12; Ef. 5: 2; 1 Tess. 4: 9; 1 Pet. 4: 8; 1 Jh. 3: 11, 23.

5 Kapitlet.

Tron på Guds Son föder kärlek till Gud och till Guds barn, samt besegrar världen.

Hvar och en som tror, att Jesus är Kristus, han är född af Gud; och hvar och en som älskar den, som födde, han älskar ock den, som har blifvit född af honom.

Jh. 1: 12, 13; 1 Jh. 2: 22, 23; 4: 2.

2 Däråf veta vi, att vi älska Guds barn, när vi älska Gud och göra hans bud.

3 Ty detta är kärleken till

Gud, att vi bevara hans bud; och hans bud äro icke tunga. Jh. 14: 15, 21, 23; 15: 10; 2 Jh. v. 6: Mt. 11: 29, 30.

4 Ty allt det, som är födt af Gud, besegrar världen; och detta är segren, som har besegrat världen, vår tro.

Jh. 16: 33.

5 Hvem är den, som besegrar världen, om icke den, som tror, att Jesus är Guds Son? 1 Kor. 15: 57; 1 Jh. 4: 4.

6 Denne är den, som kom medelst vatten och blod, Jesus Kristus; icke med vattnet allenast, utan med vattnet och blodet; och Anden är den, som vittnar, ty*** Anden är sanningen. Ps. 119: 38.

7 Ty tre äro de, som vittna [i himmelen: Fadren, Ordet och den Helige Ande; och dessa tre äro ett. Mt. 28: 19; Jh. 1: 1; Es. 48: 16; Upp. 19: 13.

8 Och tre äro de, som vittna på jorden†]: Anden och vattnet och blodet; och de tre äro ense.

9 Om vi mottaga människornas vittnesbörd, så är Guds vittnesbörd större; ty detta är Guds vittnesbörd, som han har vittnat om sin Son.

Jh. 5: 37; 8: 17, 18.

10 Den, som tror på Guds Son, har vittnesbördet inom sig; den, som icke tror Gud, har gjort honom till lögnare, emedan han icke har trott på

* Kristus.

** Eller: Låtom oss älska; ty o. s. v.

*** Eller: att Anden o. s. v.

† De af klammer inneslutna orden saknas i de flesta och bästa handskrifter.

det vittnesbörd, som Gud har vittnat om sin Son.

Jh. 3: 16, 33; 17: 17; Rom. 8: 16.

11 Och detta är vittnesbördet, att Gud gaf oss evigt lif, och detta lif är i hans Son.

Jh. 1: 4.

12 Den, som har Sonen, har lifvet; den, som icke har Guds Son, har icke lifvet.

Jh. 3: 36; 5: 24.

13 Detta har jag skrivit till eder, på det att I män veta, att I hafven evigt lif, I som tron på Guds Sons namn.

Jh. 20: 31.

14 Och detta är den frimodighet, som vi hafva till honom, att om vi bedja något efter hans vilja, så hör han oss.

Jer. 29: 12; Mt. 7: 8; 21: 22; Jh. 14: 13; 15: 7; 1 Jh. 3: 21, 22.

15 Och om vi veta, att han hör oss, hvadhelst vi bedja, så veta vi, att vi hafva det ombedda, hvarom vi hafva bedt honom.

Lk. 11: 9; Jh. 16: 23.

16 Om någon ser sin broder begå en synd icke till döds, så bedje han, och han skall gifva

honom lif, dem *nämligen*, som synda icke till döds. Det finnes en synd till döds; för denna säger jag icke att någon skall bedja.

4 Mos. 15: 30; 1 Sam. 2: 25; Mt. 12: 31, 32; Mk. 3: 28, 29; Lk. 12: 10;

Edr. 6: 4; 10: 26.

17 All orättfärdighet är synd; och det finnes synd icke till döds.

1 Jh. 3: 4.

18 Vi veta, att hvar och en, som är född af Gud, icke syndar; utan den af Gud födde bevarar sig, och den onde kommer icke vid honom.

1 Jh. 3: 9.

19 Vi veta, att vi äro af Gud, och hela världen ligger i den ondes* *väld*.

20 Och vi veta, att Guds Son har kommit och gifvit oss förstånd till att känna den Sanne; och vi äro i den Sanne, i hans Son, Jesus Kristus. Denne är den sanne Guden och det eviga lifvet.

Lk. 24: 45; Jh. 17: 3.

21 *Mina* små barn, vakten eder för afgudarna. Amen.

1 Kor. 10: 14.